

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

BARTOLOMEJ

ROČNÍK VI.

ČÍSLO 12

DECEMBER 1998

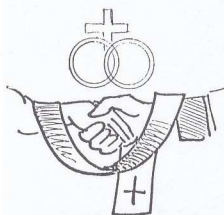
„DNES SA VÁM V DÁVIDOVOM MESTE NARODIL SPASITEL,
KRISTUS PÁN.“
(Lk 2,11)

Autorka obrázku: Jana Hubová

FARSKÁ KRONIKA OD 10. 10. 1998 DO 9. 11. 1998**Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali:**

Monika Gundová
Tomáš Gunda
Marek Pavlík
Katarína Pavlíková
Marek Mokry
Pavína Lihotská
Marek Hutira
Peter Altof
Patrik Racz
Veronika Lisyová
Martin Schlossár
Klaudia Gerdenichová

Milan Lisy
Mária Pytlová
Tatiana Fuljerová
Katarína Belková
Sebastian Súkeník
Peter Urbančok
Jessica-Glória Billová
Roland Kuruc
Dušan Cibula
Dominika Barboriková
Andrej Krajčírík

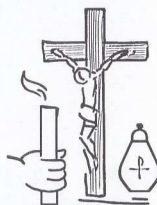
Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva:

Ing. Jozef Kúdela a Ing. Ingrid Schlossárová
Marián Beňo a Lucia Daňová
Emil Poništ a Nadežda Horehájová
Martin Grom a Andrea Krejčová
Peter Altof a Darina Belaňová
Marián Šebora a Vladimíra Iliášová
Peter Šinko a Alena Janošková
Anton Vrecko a Monika Vrecková
Pavel Šlenker a Jana Mokrišová
Milan Ziatko a Sláva Andrisová
Ján Súkeník a Anna-Mária Hudáková
Branislav Babiar a Jana Zelenáková
Ing. Igor Fabian a Mgr. Gabriela Slušná
Štefan Balogh a Zuzana Klouparová
Peter Mazánik a Mariana Bystráková
Mgr. Peter Maslen a Mgr. Martina Luptáková
Emil Vlčko a Bronislava Brázdová

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Helena Ujpálová 83 r.
Štefan Hanko 72 r.
Barbora Valentová 65 r.
Jozef Mittaš 68 r.
Jozef Sedlák 73 r.
František Vymazal 91 r.
Jozef Kračmer 75 r.

Ing. Urban Kardoš 76 r.
Filomena Repová 69 r.
Alžbeta Galbavá 86 r.
Jozef Záležák 71 r.
Ján Žuchovský 68 r.
Mária Schellbergerová 75 r.

*Odpočinutie večné daj
dušiam, Pane ...*

RADOSTNÉ OČAKÁVANIE

Prežívame čas adventu, ktorý je radostným očakávaním príchodu Ježiša Krista na tento svet. O to je tohoročný advent významnejší, že tento rok je posledný z trojročného cyklu prípravy na Jubilejný rok 2000.

V roku 1997 sme si lepšie uvedomili cez osobu Ježiša Krista, za akú cenu sme boli vykúpení.

V roku 1998 cez osobu Ducha Svätého sme spoznali jeho tajomné, ale veľmi účinné pôsobenie v Cirkvi a to v hĺbke ľudského srdca.

A v roku 1999 máme objaviť veľkú lásku nášho Nebeského Otca, ktorý nás z lásky stvoril a volá nás do spoločenstva lásky, do domu Otca v nebi.

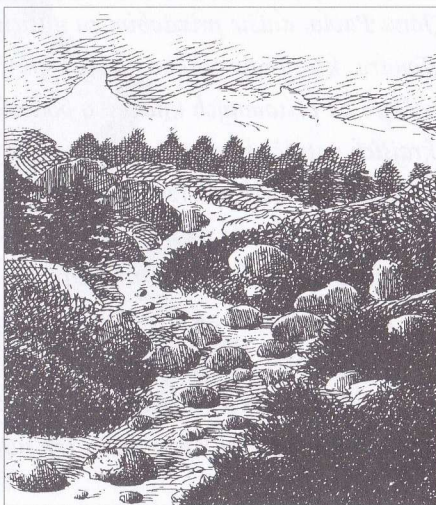
Ako nás pekne vyzvali naši otcovia biskupi v pastierskom liste na prvú adventnú nedeľu, máme sa usilovať znovuobjaviť cestu obrátenia vo sviatosti pokánia. Zmierení s Bohom máme potom hľadať s väčšou intenzitou vzájomné zmierenie a usilovať sa o jednotu. Zvlášť kresťanský svet práve cez Jubilejný rok 2000 má k tomu veľkú šancu. V modlitbe Otče náš všetci kresťania môžu nachádzať k tomu potrebnú inšpiráciu a silu.

Pápež Ján Pavol II. prečítal v átriu Svätopeterského chrámu pred Svätou bránou, ktorá býva otvorená iba počas Jubilejného roku, dňa 29. 11. 1998 na prvú adventnú nedeľu bulu INCARNATIONIS MYSTERIUM /Tajomstvo vtelenia/, čím úradne vyhlásil Veľké Jubileum roku 2000.

Prajem vám všetkým, ktorí budete čítať tento náš farský časopis, aby ste naozaj prežívali tento mesiac i celý nastávajúci rok ako advent v radosti z očakávania príchodu najväčšieho daru nášho Nebeského Otca - samého Ježiša Krista, ktorý nám všetkým chce priniesť pokoj v rodine i na celom svete.

Váš Ján Bednár, dekan

„Ja som hlas volajúceho na púšti: Vyrovnajte cestu Pánovi.“ /Jn 1,23/

Naše vianočné želanie

Prežívajte Vianoce v svätosti, spravodlivosti, láske a pokoji. Nech zrodený Spasiteľ vám do vašich srdc i príbytkov prinesie dobro, radosť a prosté ľudské šťastie.

To vám s láskou praje redakcia vášho časopisu

Darček lásky od rieky Gáve

„Už v Lurdoch som si začala pripravovať vianočné darčeky,“ zdôverila sa mi pútnička Anna s dlhoročným zdravotným utrpením.

„Ako prvé zavesím na konárik vianočného stromčeka hviezdy trpezlivosti a pokoja, darované do môjho srdca od Panny Márie Lurdskej. Ďalšie ozdobím mojou bolesťou, ale predovšetkým radosťou v utrpení. Iný vyzdobím silou Svätého Ducha. Bez tej by som nevedela toľké roky trpieť /i tou som bola v Lurdoch znovu obdarená/. Iné vianočné vetvičky nezabudnem okrášliť modlitbami za Svätého Otca Jána Pavla, ďalšie prizdobím za našich biskupov. A túto zvlášť za pána biskupa Tondru, ktorý nás osobne na tejto cesti sprevádzal. Nebude chýbať výzdoba vetvičky i za prítomných kňazov a bohoslovcov, i za kňazov doma. Na jednu z najkrajších vetvičiek vianočného stromčeka zavesím môj darček modlitby z lásky za všetkých rehoľníkov a rehoľnice, tiež Sr. Bernadetu, Sr. Alicu a ostatné sestry, ktoré sa s láskou o nás na cesti starali, ale aj za tie, ktoré ostali doma vo vlasti. Ďalšie ozdobím modlitbami za lekárov, dobrodincov, za matky kňazov i rehoľníkov, za ošetrovateľov, zdravotné sestričky, za súrodencov s rodinami, priateľky, Tešiteľky BSJ ... za trpiacich a odpustenie v rodinách.“

„Čo myslíte, bude sa tento stromček Jezuliatku páčiť?“ spýtala sa ma. Pri úsmevе v očiach trpiacej Anny žiaril ten najkrajší dar. **BOLA TO LÁSKA.**

Anka Vavrová

Dnes na slovičko s Mons. Doc. THDr. Františkom TONDROM, spišským biskupom

ROZHOVOR DOVEZENÝ SPOD PYRENEJÍ

Bolo leto, no chvíľami akoby zvonili spiežovce - tak úžasne si pospevovali kolesá uháňajúceho vlaku. Sto, možno i viac kilometrovou rýchlosťou, vo dne v noci, spolu s pútnikmi spievali cestou do Lúrd pieseň o láske Boha.

„Ave, Mária“, znelo z mnohých úst. Áno, Vlák lásky i tento rok viezol chorých i trpiacich tam, kde sa objíma nebo so zemou. To krehké stvorenie, Máriina Velvyslankyňa, slovenská Matka Teraza z Rodiny Nepoškvrnenej, Sr. Bernadeta Pánčová, Sr. Alica a ostatné poriadali púť, ktorej sa zúčastnilo vyše 500 pútnikov z Rodiny Nepoškvrnenej. Prišli k svojej Matke - Panne Márii, ktorá ich v Oáze lásky učila premieňať utrpenie a bolesť na lásku.

Aj na spiatocnej ceste domov po nezabudnuteľných zážitkoch s Máriou sa slúžili sv. omše priamo vo vlaku. V každom vagóne iný kňaz. Sv. omšu vysluhoval aj Mons. František Tondra, ktorého som si dovolila osloviť týmito otázkami:

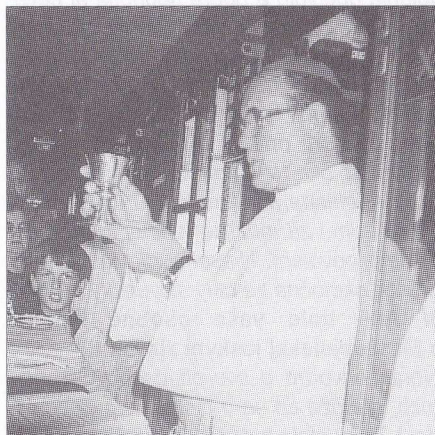
1 a/ Otec biskup, bola táto vaša cesta do Lúrd prvou v živote?

1 b/ S akými predsavzatiami a prosbami ste išli týmto „Vlakom lásky“, do Lúrd na púť s Rodinou Nepoškvrnenej?

1 a/ Bol som v Lurdoch štvrtýkrát. Prvýkrát ako kňaz /nie ako biskup/. Boli sme traja kňazi na devízový príslub. Keďže som bol vtedy prvýkrát, mal som tie najväčšie dojmy. Dovtedy som Lurdy poznal iba z obrázkov a kníh. Dvakrát som bol pozvaný ako predseda Biskupskej konferencie na veľké zasadanie Francúzskej biskupskej konfe-

rencie, ktorá sa koná raz v roku. Pozývajú vždy aj zahraničných hostí a ja som tam zastupoval našu biskupskú konferenciu.

1 b/ Niesol som tam predovšetkým prosby nášho ľudu. Panna Mária je nielen Uzdravenie nemocných, ale je aj Pomocnica kresťanov. Neuzdravuje iba telesne chorých, v Lurdoch sa viac stávajú veľké obrátenia k Bohu. Teda viaceré uzdravenia na duši, ako na tele. Na Slovensku máme veľa zla. Mnohí nežijú podľa Evanjelia. Rodiny i spoločnosť trpia

nepokojom, rozdvorením. Všeobecne strácame úctu k hodnotám: pekného manželstva, dobre vychovaných detí, úctu človeka k človeku. Osočovanie, ktoré sa deje v masmédiách - a naši veriaci ľudia to hltajú i strávia. S radosťou čítajú také senzácie, v ktorých je niekto neprávom pošpinený. Ja vnímam časť spoločnosti na Slovensku ako bolesť, postihnutú chorobou hriechu a vnútorného rozdvorenia. Toto

som niesol do Lúrd Matke - Panne Márii. Prosil som aj pútnikov - telesne postihnutých, vozičkárov, aby sa spoločne so mnou modlili na tieto úmysly. Obetovali sme i sväté omše za celé naše Slovensko, za tých, čo potrebujú pomoc od Panny Márie. Verím, že táto púť urobila pre našu vlasť veľa.

2/ Otec biskup, zahrnuli ste do modlitieb aj mládež?

Áno, priniesol som Matke v prosbách i mládež celého Slovenska. Myslel som zvlášť na bohoslovcov /však ja ich tiež vychovávam/ a viem, ako sú potrební dobrí kňazi. Prosil som za ženské reholné spoločenstvá, aby mali dostatok povolání. Málo dievčat ide do noviciátu. Tieto reholné povolania obdivujú a dobre hodnotia aj neveriaci ľudia. Nevedia však, koľko modlitieb a obetí to stojí, aby mohla reholná sestra plniť tie svoje krásne úlohy. Aby reholné sestričky mohli i takýmto obetavým spôsobom, svojou prácou a životom svedčiť o Kristovi, ako to vidíme tu na tejto púti pri práci s telesne postihnutými, i všade inde. Prosil som i za mužské rehole, ktoré majú viacero povolání. Niesol som Matke Márii prosby skutočne za celý slovenský národ.

3/ Aké bolo vaše osobné želanie v Massabielskej jaskyni zjavenia?

Nerád hovorím o svojich osobných pocitoch, pretože tie sa u biskupov predpokladajú. To by malo byť samozrejmé, že biskup tam nesie i celé svoje biskupstvo, aj seba samého s prosbou, aby svoju úlohu plnil podľa priania Pána Ježiša, aby jeho práca slúžila k dobru. Myslím si, že to každý predpokladá a pokladám to za zbytočné zdôrazňovať.

4. Čo vás najviac zaujalo na tomto mieste?

Popri iných zážitkoch to bola veľká disciplinovanosť ľudí rôznych národností i pleti.

Hlavne na miestach, kde sa vyžadovalo si-lencium, a to pri jaskyni zjavenia Panny Márie. ÚŽASNÁ ATMOSFÉRA!

5/ Čo odkážete našim čitateľom Bartolomeja?

Debatoval som s mnohými pútnikmi, i prievidzskými, o veciach, ktoré dosť vzrušujú slovenskú veriacu verejnosť. To sú tie všelijaké zjavenia, napr. teraz bežia Dechtice. Z tých starších sú to Turzovka, Litmanová. Veľmi zdôrazňujem, že naša viera sa zakladá na svedectve Cirkvi a to svedectvo nesie od začiatku života Pána Ježiša, ktorý apoštolom povedal: "Idte do celého sveta a učte všetky národy a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal..". A potom inde hovorí: "Kto vás počúva, mňa počúva..". A preto slovenská verejnosť by si mala dať tu povedať: mnohí veriaci chodia tam i tam, a pritom veľmi nerešpektujú postoj biskupov. Veď predsa naša viera sa nezakladá na tom, či v Litmanovej alebo v Dechticiach sa zjavila či zjavuje Panna Mária. Ale naša viera sa zakladá na živote Pána Ježiša a na poslaní, ktoré dal apoštolom a Cirkvi. Musíme budovať na svedectve apoštolov, Cirkvi, a nie na prípadných nových zjaveniach. Tie ponechajme Bohu a času. A to sa ukáže.

Ale zatiaľ nesmieme z toho robiť takú vec, ktorá by nás rozdeľovala. To je to najhoršie. Som za to, pokiaľ sa Cirkev nevyjadrí, aby sa tam na údajné zjavenie nechodilo, pretože máme osvedčené pútné miesta inde a netvrdíme, že tam boli zjavenia. Napr. Šaštín, Levoča, Staré Hory. Toto sú púte, ktoré vznikli v histórii na základe veľkej vdaky Panne Márii za záchranu počas tá-társkych vpádov. Ďalej sa medzi nimi nachádzajú aj rôzni falošní ohlasovatelia, i nepraví liečiteľia, atď., to tiež nie je cesta Cirkvi. A preto je treba byť opatrný voči všetkému falošnému.

Všetkých pozdravujem, aby mali veľkú nádej v Pána Ježiša, že to zlo, ktoré prežívame, aj tie rôzne veci, ktoré nás vzrušujú, že to všetko pomínie, keď budeme skromne, verne a vytrvalo žiť s Cirkvou.

K blížiacim sa vianočným sviatkom a do nového roka 1999 vám vyprosujem veľa milostí a Božieho požehnania!

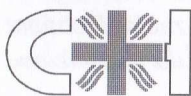
M. František Tondra

Za rozhovor srdečne ďakuje Anka G. Vavrová

Aj my vyprosujeme otcovi biskupovi Mons. Františkovi Tondrovi, Mons. Rudolfovi Balážovi i ostatným biskupom vo svojich modlitbách hojnosť Božích milostí, zdravia a pokoja.

Redakcia

ČINNOSŤ CHARITATÍVNEHO CENTRA V PRIEVIDZI

„CHARITA - to je evanjelium v praxi.“

Tieto slová povedal, keď hodnotil činnosť Charity náš diecézny biskup Mons. Rudolf Baláž. Tieto slová vystihujú aj činnosť v našom Charitatívno-sociálnom centre v Prievidzi.

Charitatívno-sociálne centrum pomáha odkázaným ľuďom formou sociálneho poradenstva, ďalej pri vybavení preukazov totožnosti, pri ubytovaní. Vykonáva zber šatstva a tieto rozdeľuje podľa potreby pre ľudí, ktorí to potrebujú. V tomto roku sme odoslali cca 3 tony šatstva na Ukrajinu pre Misijné hnutia, asi 1 tonu na Východné Slovensko, ktoré bolo postihnuté povodňami cez Rómsku iniciatívu. Vykonávame opatrovanie chorých v domácnostiach, sprevádzanie starých a chorých k lekárovi atď. Nie málo úsilia sme vynaložili na zriadenie kuchyne a jedálne, kde od 12. októbra podávame teplé polievky a chlieb pre ľudí, ktorí sú na ulici. Veľmi aktívne pracujeme s nápravno-výchovnými zariadeniami a ich obyvateľmi písomnou formou, zasielaním balíkov, ale i osobnou návštevou.

Ľudia očakávajú od Charity predovšetkým peniaze. Tu musím pripomenúť, že Charita nemá nahradiť štát a jeho sociálne zodpovednosti, ale skôr provokovať ho, aby si plnil zodpovedne svoju funkciu. Charita má byť radarom núdze, či utrpenia, ktoré sa nachádza v našom okolí. Úlohou Charity je teda pomáhať tam, kde nie je dostupná štátna pomoc. Niekedy musíme mimoriadne preverovať našich klientov, ktorí žiadajú predovšetkým finančné prostriedky, i tak sa stane, že nás oklamú. V našej dlhoročnej činnosti sme získali prax, že na požiadavky núdzneho netreba reagovať unáhle, lebo jednou vecou je potreba a druhou požiadavka.

Finančných prostriedkov v ktoromkoľvek centre nie je veľa, a to, čo máme, musíme dobre uvážiť, s kým sa o ne máme podeliť.

Tak ako náš zakladateľ sv. Vincent de Paul vnášal Božie milosrdenstvo do väzení, pri-nášal trpiacemu svetlo útechy a dával zúfalým nádej, tak aj naši pracovníci Charitatívneho centra sa maximálne snažia ísť v šľapajách nášho zakladateľa.

Na záver mi dovoľte, aby som vyslovil úprimné Pán Boh zaplatť všetkým pracovníkom Charity za ich namáhavú, ale zodpovednú prácu.

Vedúci CHSC Prievidza *Štefan Gašparík*

Z
A
M
Y
S
L
E
N
I
E

Keď sa ráno zobudíš s priáním milovať Boha a milovať ho aj v bratoch, v ten deň sú v tvojej duši Vianoce.

Keď počuješ vnútorný hlas byť darom Bohu a ľuďom, podať ruku tomu, kto ťa urazil, rodí sa v tebe Ježiš. Keď bdieš nad svojimi myšlienkami, slovami aj skutkami, aby si robil Ježišovi radosť, vtedy sa môže rodiť v tebe Božie kráľovstvo.

Keď stretneš človeka, ktorému treba pomôcť a ty to urobíš, vtedy osláviš Ježiša.

Keď vychovávaš svoje deti v bázni k Bohu, k životu i človeku, vraciaš život radosť a pokoja svojmu srdcu.

Keď začneš slúžiť Bohu a blíznym a hľadať Božiu vôľu, zajasaj radosť, lebo plán spásy, ktorý má s tebou Boh, začínaš chápať a plniť.

Ing. Edita Pogorielová

VIETE O TOM, ŽE:

- **POZOR!** Mladým pripomíname, že najbližšia sv. omša na Zámku v Bojniciach nebude v decembri, ale až tretí utorok mesiaca január, t.j. **19. 1. 1999 o 18.00 h. B.B.**
- Jasličková pobožnosť bude na Vianoce **25.12.1998 o 15.00** vo farskom kostole a **26.12.1998 o 15.00** v piaristickom kostole.
- **Každú sobotu o 18.00** je vo farskom kostole mládežnícka sv. omša.
- Spoločná sv. spoveď bude v Prievdzi vo farskom i v piaristickom kostole **13. 12. a 20. 12. od 13.30 - 18.00.**

◆ SVETLO Z BETLEHEMA. ◆

Kto by si chcel domov zobrať svetlo z Betlehema, môže prísť so svojim kahančekom alebo sviecou na vigilijnú sv. omšu 24. 12. 1998 o 16.00 h. do farského kostola. Po sv. omši vonku pred kostolom vám naši horliví skauti zapália svetlo, ktoré z Betlehema do Rakúska dovezli skauti letecky a odtiaľ vlakom po Slovensku až priamo k vám.

*Ing. Alexander Halahyja,
okresný vodca skautingu*

ÚMYSEL APOŠTOLÁTU MODLITBY NA DECEMBER 1998

Aby Duch chudobného a pokorného Krista vzbudil v Cirkvi účinnejšiu solidaritu s trpiacimi a s vydedencami ľudskej spoločnosti.

Aby vlády a medzinárodné organizácie bránili ľudský život a rozhodnejšie chránili deti pred násilím.

MLADÍ MLADÝM 1998

V sobotu večer 21. novembra sa kostol Krista Kráľa vo Veľkej Lehôtke naplnil mladými ľuďmi, ktorí prišli spoločnou piesňou osláviť Pána Boha na štvrtom ročníku mládežníckeho festivalu kresťanskej piesne MLADÍ MLADÝM.

Na účinkujúce zbory NÁDEJ, PRA-MEŇ, BARTOLOMEJČATÁ z Prievlady, PLAMIENOK a SPRAY z Veľkej Lehôtky, DOMINIK zo SEBEDRAŽIA, SKALKÁČI zo Šimonovian a ROSA z Horných Vesteníc-Nitrice prišli sa pozrieť nielen mladí, ale aj tí skôr narodení.

Ma začiatku festivalu bola sv. omša,

ktorú celebroval vdp. Jozef Hrtus /riaditeľ biskupského úradu v Banskej Bystrici/, potom vystupovali jednotlivé zbory so svojim programom.

Záverečné požehnanie na cestu udelil všetkým dôstojný pán Róbert Krajčík /farár vo Veľkej Lehôtke/. Chceme poďakovať všetkým za pomoc pri príprave festivalu a zvlášť Pánu Bohu za to, že môžeme svojou piesňou ospevovať jeho slávu.

Branislav Bulla

KRISTUS KRÁĽ 1998

V nedeľu 22. novembra od 14. h. sa konal program pre deti, v ktorom sme sa snažili priblížiť k svetadielom ANTARKTÍDA, ÁZIA, AFRIKA, AMERIKA, AUSTRÁLIA, EURÓPA a k ich problémom. Naša zemegula plakala nad ľuďmi, lebo im nemal kto zvestovať radostnú Kristovu zvesť. Učili sme sa pomôcť ľuďom potešiť ich a povedať im o láske, sebaobetovaní, skromnosti, nájdení si času na modlitbu. Prišiel nás navštíviť aj černošský kňaz P. Edmund Umba Dimbi zo Zaire, ktorý pôsobí v Močenku pri Nitre. Porozprával nám o deťoch v Afrike, o chudobe v krajine i o vojne v nej. Nakoniec k nám prišiel hosť najväčšej: Kristus Kráľ v sprievode anjelov, ktorého sme privítali piesňami a modlitbou.

Po programe a občerstvení bola zábava pre deti, lebo táto slávnosť je vlastne kresťanským Silvestrom a po nej tradičná diskotéka pre mládež. Na začiatku sme sa spoločne piesňami pomodlili a potom sa tancovalo a tancovalo až do 20. h. V spoločenstve mladých sme oslávili aj osemnásť narodeniny našej kamarátky Evky Ivaníšovej a pozrieť nás prišiel aj pán dekan Bednár.

Ďakujeme sestričkám, bratom Piaristom za číslo v programe, zvukovému technikovi Peťovi Kohútovi, skvelej hudobnej skupiny SPRAY pod vedením Braňa Bulla a všetkým ostatným, ktorí nám pripravili krásne popoľudnie na sviatok Krista Kráľa.

B.B. M.U.

CHCEŠ POMÔČŤ MISIONÁROM? AKO?

Svätý Otec Ján Pavol II. vo svojej encyklike „Poslanie Krista Vykupiteľa“ píše o veľkej naliehavosti zasadenia sa za šírenie Božieho kráľovstva na zemi všetkými silami. Hovorí, že Pán nás volá vyjsť zo svojej sebazaujatosti a podeliť sa s ostatnými s tým, čo máme, počnúc tým najzávažnejším darom, ktorým je naša viera.

Preto Pápežské misijné diela prichádzajú s ponukou, ako každý z nás môže pomôcť pri šírení Božej lásky na Zemi. V termíne od **22. 11. 1998** /začiatok adventu/ až do **4. 4. 1999** /Veľká Noc/ **sa pomocou kartičiek** /viď príloha/ môžete zapojiť do tejto služby za misie. Je dôležité povedať, aby sme nedávali dôraz na počet, ale na kvalitu. Nejde nám o preteky, kto viac alebo menej.

Každý sám osobne si musí zvážiť, čo je ochotný a schopný pre túto vec obetovať. Keď si vyberiete z danej ponuky, potom je dôležité, aby ste to uskutočnili v termíne od 29. 11. 1998 do 4. 4. 1999.

Kartičky sa budú zbierať týždeň po Veľkej Noci.

Bude to vyhlásené vo farských oznamoch. Preto si ich dobre odložte, aby ste ich po Veľkej Noci 1999 našli a potom mohli odovzdať do krabíc s označením „MISIE“ vo farskom kostole, aby sme spoločne zaslali do Centra pápežských misijných diel /PMD/ v Bratislave. Želám vám veľa sily a vytrvalosti v tejto službe za šírenie Božej lásky na Zemi.

Brat Peter

teľov z Prievidze dňa 10. novembra 1998. Úprimne ďakujem Ing. Petrovi Gendiarovi, ktorý vedie tento klub a všetkým jeho spolupracovníkom, ktorí sami vyzbierali 2 500 Sk, za ktoré sa hneď na druhý deň kúpili lieky a poslali do centra PMD. Ak by niekto chcel finančne pomôcť misionárom zo Slovenska, môže svoj akýkoľvek príspevok poslať poštovou po-

ukážkou „A“ alebo „C“ na adresu:

PÁPEŽSKÉ MISIJNÉ

DIELA, Lazaretská 32, P.O.Box 74, 814 99 Bratislava, 817 11 VAKÚP

Bratislava, č. účtu: Ludová banka, a.s. Bratislava, 4000256 602/3100, V. symbol: 39, K. symbol: 0379. Kto chce duchovne pomôcť, môže sa zapojiť do modlitebnej akcie za misie podľa priloženej kartičky.

Všetkým vám to odporúčam, lebo veľmi tým pomôžeme obetavým misionárom, aby vládali slúžiť a pre seba získavame poklady pre nebo.

Váš Ján Bednár, dekan

PS: Som veľmi rád, že sa v našej farnosti zrodila veľmi pekná iniciatíva pomáhať misiám na stretnutí Klubu misijných pria-

NOVOPOSTAVENÝ KOSTOL SV. MICHALA ARCHANJELA V OPATOVCIACH N/NITROU

Existencia obce Opatovce je v histórii spomínaná od r. 1113. V tom čase bola obec majetkom Zoborského kláštora, od r. 1468 panstva Skačany a od r. 1777 Nitrianskej kapituly. Ako majetok udeľovaný opátovi Nitrianskej kapituly do úžitku dostala obec svoje meno OPÁTSKY MAJETOK. Neskôr kvôli ľahšiemu orientovaniu, nakoľko na Slovensku je viac Opatovciac, menovala sa Bojnické Opatovce. V r. 1929 sa jej dostal úradný názov Opatovce nad Nitrou.

OPATOVCE, ktoré od svojho založenia vždy patrili pod farnosť Bojnice, mali už dávno na konci svojej dediny drevenú kaplnku, zasvätenú sv. Michalovi archanjelovi, ktorá svojho času bola už v takom zúfalom stave, že zo dňa na deň sa dalo očakávať jej zrútenie. Miestni veriaci, ktorí stále preukazovali veľkú úctu svojmu patrónovi sv. Michalovi archanjelovi, neustále vo svojej snahe mali veľký záujem mať novú murovanú kaplnku. Niekoľko rokov za ťažkej finančnej situácie zbierali korunky, aby mohli postaviť väčšiu, slušnú, vyhovujúcu murovanú kaplnku. Po niekoľkých rokoch sa im podarilo zo zbierok veriacich a svojpomocou v r. 1938 postaviť kaplnku sv. Michala archanjela. Táto ich snaživá iniciatíva sa prejavila i v ďalších pokoleniach, v ich synoch a vnukoch, ktorí v snahe pokračovať neustále s rozvojom obce a zvyšovaním počtu obyvateľov rozmyšľali vystavať si kostol.

V apríli r. 1990 Svätý Otec Ján Pavol II. pri svojej návšteve Slovenska posvätil základný kameň ich kostola. Odvtedy neustále stúpala záujem veriacich postaviť väčší, moderný kostol k úcte svojho patróna sv. Michala archanjela.

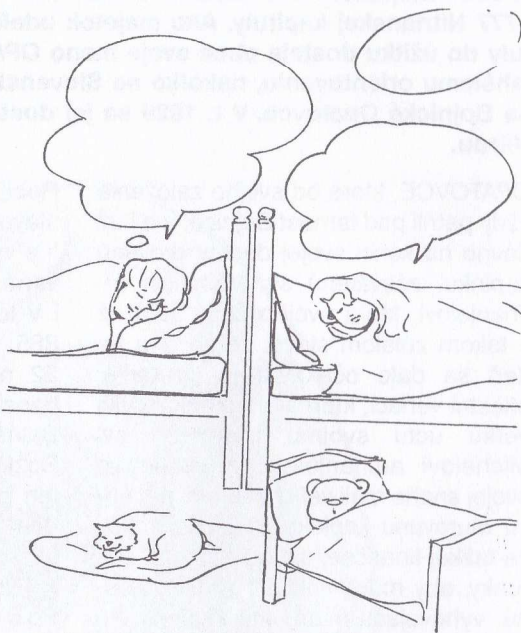
Robili si medzi sebou zbierky, zháňali stavebný materiál, a tak v r. 1992 začali s výstavbou. Ich snaha bola korunovaná Božím požehnaním, keď si i v tomto jubilejnom roku pripomínajú 885. výročie založenia ich obce. Dňa 22. novembra, na nedeľu Krista Kráľa banskobystrický biskup. Mons. Rudolf Baláž prišiel posvätiť ich novostavbu, Boží dom. Tento deň je významný nielen svojou históriou, ale i tým, že radosť je poznamenaná v ich srdci, ako i v srdciach všetkých veriacich bojníckej farnosti.

Po šiestich rokoch obetavej a usilovnej práce bolo na kostole preinvestovaných 6,5 mil. Sk. Popri zbierkach a iných finančných podporách je treba vysoko vyzdvihnúť miestnych činiteľov obce, ktorí na pomoc pri výstavbe obetovali 250 tis. Sk z obecného rozpočtu. Veľká vďaka patrí i miestnym duchovným otcom, ktorí počas svojej zodpovednej, rozsiahlej činnosti v bojníckej farnosti sa venovali i výstavbe kostola. Nech dobrotivý Pán Boh odplatí všetkým tým, ktorí akoukoľvek formou pomohli, aby vyrástol tento Boží chrám!

Ján Jendrejovský

MILÉ DETI !

O niekoľko dní /počítate ich?/ sa zažnú svetlá na vianočných stromčekoch a určite i vo vašich očiach. Pripravujete sa cez advent na príchod Ježiška v jasičkách? Tak už teda môžete začať snívať o tom, čo by ste si pod stromčekom radi našli, ale aj čím by ste chceli obdarovať svojich blízkych. Predstavte si, že na obrázku ste vy. Vyfarbite ho a dokreslite svoje sny.

Dnes sme si pre vás pripravili dve úlohy, ale so svojou usilovnosťou ich hravo zvládnete. Kto to s láskou víta Máriu? Ktorý úryvok zo Sv. písma obrázok vyjadruje? Pomôžeme vám radou, že ho na štvrtú adventnú nedeľu budete na sv. omšiach počuť.

Svoje odpovede pošlite do redakcie, alebo vhodte vo farskom kostole do schránky s nápisom BARTOLOMEJ do 20.12.1998.

Na detskej sv. omši dňa 10.1.1999 vylosujeme troch z vás a odmeníme zaujímavými cenami.

M. Melicherčíková

† SV. FRANTIŠEK XAVERSKÝ, kňaz, rehoľník, misionár

- 3. december

Narodil sa v r. 1506 v Španielsku. Bol najmladší z piatich detí. Obidvaja rodičia pochádzali zo šľachtického rodu. František mal živú až ohnivú povahu a nadpriemerné rozumové schopnosti. Ako 19-ročný odchádza študovať do Paríža, kde získal doktorát filozofie. Tu sa stretáva so svojim krajanom sv. Ignáčom z Loyoly, ktorého si neskôr zvolil za svojho duchovného vodcu. S ďalšími štyrmi akademikmi zložili sľub, že pôjdu do Svätej zeme a budú apoštolovať v evanjeliovej chudobe a čistote. Ak sa im to nepodarí, dajú sa k dispozícii rímskemu pápežovi. Spása duší sa stala programom ďalšieho Františkovho života. V r. 1537 bol so svojimi spoločníkmi vysvätený za kňaza. Pri pobyte v Benátkach býval František s Ignáčom z Loyoly v nemocnici nevyliciteľných, kde pomáhali ošetrovať ťažko chorých. Založili jezuitskú rehoľu, Spoločnosť Ježiša, ktorú schválil pápež Pavol III. v r. 1540. Portugalský kráľ požiadal Ignáca, aby mu uvoľnil niektorých svojich spoločníkov do indických misií. Ten s pápežovým súhlasom tam posielal Šimona Rodrigueza a Františka Xaverského. Na cestu do Indie kvôli lodi museli čakať rok a za ten čas pôsobili úspešne v Portugalsku. Napokon odchádza len sám František. Po ťažkej ceste napokon zakotvil v meste Goa na západoindickom pobreží. Toto mesto bolo zanedbané, a tak sa

František hneď dal do práce. Navštevoval chudobných, chorých a väzňov, veľa času venoval vyučovaniu detí aj dospelých v kresťanskej viere. V r. 1542 odplával do Južnej Indie, kde sa začala jeho veľká misia, ktorá mu zaslúžila meno apoštola Ďalekého Východu. František podával nadľudské výkony a často žiadal pomoc ďalších misionárov z Európy. Sám veľa cestoval, aby šíril evanjelium a často bol v nebezpečenstve smrti. Cestoval tiež do Japonska, kde mnohých pokrstil. Vydal sa aj na cestu do Číny. Bola to cesta veľmi strastiplná a Františka premohla na ostrove SAN-ČAO pri čínskom pobreží choroba, ktorej 3.12.1552 podľahol a zomrel. Pochovali ho námorníci na tomto ostrove. Jeho telo zasypali vápnom, aby sa čím skôr rozložilo. Ale keď ho na jar 1554 išli prevážať do Goy, našli jeho telo neporušené. Pochovali ho v jezuitskom kostole v Goe. Iba pravú ruku oddelili a previezli do Ríma, kde ju uložili do osobitného relikviára v kostole Il Gesu. Úcta veľkého misionára sa po jeho smrti rozšírila po celej Cirkvi. Udelil viac ako 40 000 krstov. V r. 1622 ho pápež Gregor XV. vyhlásil za svätého, v r. 1748 bol vyhlásený za patróna Ďalekého Východu a v r. 1904 za nebeského ochrancu diela šírenia viery. V r. 1927 bol vyhlásený za patróna všetkých misií. Vznikli početné rehoľné, misijné a iné cirkevné usta-

novizne, ktoré nesú jeho meno a uctievať si ho ako osobitného ochrancu. Bohoslovecký seminár

v Badíne tiež nesie jeho meno a je hlavným patrónom banskobystrickej diecézy.

† **SV. LUCIA, panna a mučienica - 13. december**

O Lucii nám svedčia archeologické nálezy v katakombách sv. Lucie a sv. Jána v Syrakúzach ako najstaršie dokumenty. Do jej životopisov sa však primiešalo veľa legiend. Mučenícku smrť podstúpila údajne 13. decembra r.304. Patrí k veľmi

uctievaným sväticiam a s jej sviatkom sú spojené mnohé ľudové zvyky, v ktorých sa Lucia predstavuje ako rozdávatelka darov a svetla. Meno Lucia je totiž od latinského slova lux - svetlo.

† **SV. JÁN Z KRÍŽA, kňaz, učiteľ Cirkvi - 14. december**

Narodil sa 24. júna 1542 v Španielsku. V r. 1563 vstúpil do rehole Karmelitánov. Na podnet sv. Terézie z Avily sa podujal reholu reformovať, čo ho stálo veľa námahy, práce, ale aj nepochopenia. Napísal veľa

teologicko-duchovných kníh, ktoré tvoria významný systém mystiky novoveku. Zomrel v r. 1591. V r. 1726 bol vyhlásený za svätého a Pius XI. ho v r. 1926 povýšil za učiteľa Cirkvi.

Pripravila *E. Pogorielová*

♥ **NEPOŠKVRNENÉ POČATIE PANNY MÁRIE - 8. december**

Liturgická slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie prišla v 9. stor. z Konštantinopolu do Južnej Itálie a na Sicíliu. U nás sa slávil tento sviatok v r. 1193. V r. 1476 ho pápež Sixtus IV. nariadil pre celú Cirkev. Dňa 8. decembra 1854 pápež Pius IX. definoval učenie o Nepoškvrnenom počatí za článok viery.

Sama Panna Mária v Lurdoch sa sv. Bernadete predstavila: „Som Nepoškvrnené počatie.“ Tento sviatok v Cirkvi je uctený a slávený ako prikázaný sviatok.

RUBRIKA RUŽENCIAROV:

AKÝ BOL KONČIACI SA ROK?

Čo nevidieť, budú tu Vianoce a Silvester. Patrí sa preto poohliadnuť späť za odchádzajúcim rokom. Povedať si aj u nás v Ružencovom bratstve /RB/, čo v ňom bolo pozitívne, ale aj to, čo nebolo dobré.

Rok sme začínali v novej organizácii ruží pod-

ľa ulíc a prípadne príslahých ulíc. Počiatočná nevôľa niektorých horľitelov i členov ruží s touto zmenou sa napokon ukázala ako neopodstatnená. Pravda, odpor mal za následok aj odchod niektorých málo členov z nášho RB, aj výmenu horľitelov. Stav sa v krátkej dobe stabilizoval a dnes máme v RB spolu 54 ruží, čo je 810 členov a sedem uchádzačov o vstup do RB.

Členovia RB sa stretávajú pravidelne mesačne ne odpoľudnia v prvú nedeľu mesiaca. Pravda, nie všetci. Sú medzi nami aj chorí-ležiaci, starí a nevládni. Ale, žiaľ, je aj mnoho takých členov a tiež niekoľko horliteľov ruží, ktorí na stretnutia nechodia, hoci by mohli. Prosím ich o účasť na stretnutiach a modlím sa za to, aby cítili vnútornú potrebu tohoto zblíženia. Podobne, ako s účasťou na stretnutiach, je účasť členov RB na prvopiatkových adoráciách /poklonách/ a Večeradlách. Vidíme tu prevažne tie isté tváre. Prečo sme, niektorí, takí lahostajní v týchto duchovných veciach? Či necítíme vnútornú potrebu modliť sa v spoločstve?

A viete, čo je veľmi smutné? Máme za našich zosnulých bratov a sestry, i za nás živých členov RB každý mesiac vo farskom kostole sv. omši. Koľko z nás sa týchto sv. omší zúčastníme? Zrejme nedoceňujeme prínos sv. omše pre nás, pre našu dušu, pre náš večný život. V tomto roku sme uskutočnili mimo pravidelných duchovných aktivít /križové cesty na Kalvárii v Nitr. Pravne, prvopiatkové adorácie, Večeradlá/ aj púte na Velehrad, do Krakova, Rajeckej Lesnej a Šaštína s hojnou účasťou členov RB. V spolupráci s DMC Salve Košice sme v lete uskutočnili úspešnú, v poradi tretiu trojdňovú Duchovnú obnovu členov RB našej

farnosti i celého dekanátu.

Osobitne by som sa chcel zmieniť o našej „Rubrike ruženčiarov“ v Bartolomeji. Tento priestor máme už poldruha roka. Keď som túto rubriku zahajoval, prosil som, aby do nej prispievalo čo najviac ruženčiarov a čitateľov. Žiaľ, dosiaľ prišiel iba jeden príspevok /bol dobrý/, aj ten bol bez podpisu autora a nemohol byť uverejnený. Škoda!

Písal som teda sám. Spomínate si? Boli to najmä /podľa ozvery/ pútavé/ príbehy: Urob zázraky-ružencom, Príhoda vo vlaku /na pokračovanie/ a správa z mojej „služobnej cesty“ Pút k Matke na 4 pokračovania. Ďalšie články boli zamerané na vnútorné záležitosti nášho RB.

Pýtam sa seba samého aj vás, bratia, sestry v RB i ostatných čitateľov: Máme s rubrikou pokračovať? Keď povieme áno, potom povedzme aj, ako a kto ju bude zaplňovať. Keď povieme nie, nebude problémom redakcii Bartolomeja tento priestor zužitkovať. Čakám ja i redakcia na vašu odpoveď.

V tomto svojom hodnotení som možno na niečo pozabudol, možno som bol príliš kritický. Prepáčte mi to, prosím, a napíšte svoj názor. Prosím Pána, aby nás mnohých ruženčiarov prebudil z duchovnej letargie.

Váš horliteľ bratstva Ján Málík

POD FARSKÝM MIKROSKOPOM:

MINIŠTRÁNSKÁ LIGA - 4. a 5. kolo: Scholae Piaie - Real Bartolomej 9:2, Sch. Piaie II - FC Bartolomej 2:8, FC Bartolomej - Real 5:1, Scholae Piaie - Sch. Piaie II 9:1.

Tabuľka: 1. Scholae Piaie - 13 bodov /35:10/, 2. FC Bartolomej - 13 b. /29:9/, 3. Real - 3 body /11:29/, 4. Sch. Piaie II - 0 b. /10:37/.

□ V utorok 17.11.1998 sa mladí naposledy v tomto roku zišli na sv. omši v Bojniciach. Celebroval dp. farár Ondrej Šmidriak z Hornej Vsi a k všetkým sa prihovril veľmi povzbudzujúcimi slovami z Evanjelia, o oslobodení sa od tarchy hriechu a o slobode človeka pre Krísta. Touto sv. omšou sa završilo trojročné pravidelné stretávanie sa mládeže Prievidze, Bojníc a ostatných farností pri eucharistickom stole pre vzájomné povzbudenie sa vo viere, ktoré začal dp. farár Ondrej a ktoré bude pokračovať naďalej v novom roku.

K. T.

□ Za účasti mnohých kňazov a veriacich otec biskup Mons. Rudolf Baláz požehnal v nedeľu 22. novembra popoludní vo Veľkej Lehôtke novú farskú budovu a centrum sv. Dominika /v objekte fary/.

□ V dňoch 27.-29.11.1998 mali naši animátori duchovnú obnovu v Bošanoch s dp. Pavlom Hudákom z Košíc.

Kanadské bodovanie: O.Karpiš /Sc.P./ - 20 b. /9 gól+11 asist./ P. Masarik /Sch.P./ - 15 b. /9+6/, R. Krakovik /FC/ - 12. b. /8+4/, M. Kulich /FC/ - 11 b. /4+7/, B. Šimkovič /Sch.P./ - 9 b. /5+4/, J. Orlík /FC/ - 8 b. /4+4/, L. Martiška - 7 b. /3+4/, atď.

Súťaž bude pokračovať ďalšími zápasmi až na jar 1999.

M. Karpiš

RUBRIKA MLADÝCH:

Lúče nádeje

Mladí, sú tu pre vás Lúče nádeje!

AHOJ KAMARÁTI A KAMARÁTKY!

Určite ste si mnohí všimli, že v časopise Bartolomej sme v priebehu tohto roka prostredníctvom kňazov odpovedali na vaše otázky v rubrike Lúče nádeje. Keďže Bartolomej je farský časopis a mladí boli a vždy budú nádejou farnosti, to si uvedomte, chceli by sme vám v časopise pod touto rubrikou písať o tom, čo vás zaujíma.

Dňa 24. októbra sme pred naším farským kostolom uskutočnili anketu s otázkou: „Čo by ste chceli nájsť v Bartolomeji?“ Odpovedali ste naozaj rôzne a to znamená, že máte už svoj vlastný názor, ale nie o tom som chcel. V tejto anquete sme sa dozvedeli, že by vás najviac zaujímali problémy mladých v každodennom živote, potom by ste chceli v časopise nájsť príbehy, životopisy a informácie o pripravovaných akciách. Vaše odpovede sme si vypočuli a postupne budeme písať o tom, čo ste uviedli, nielen to, čo som napísal.

Keďže prichádza čas obdarovávaní, na dnes som pre vás pripravil príbeh. Na vaše otázky začneme opäť odpovedať od nového roka. Keď si nalistujete túto dvojstranu, vždy v nej nájdete niečo pre seba. Takže, tu je ten príbeh. Zamyslite sa nad tými známymi slovami: **DAŤ JE VIAC, AKO DOSTAŤ.**

Braňo

BETLEHEMSKÉ SVETLO

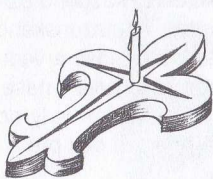
Na okraji hustých hôr stála dlhé roky stará horáreň. Niesla už na sebe po veľa zím farchu snehu, aj tak sa vždy rada prikryla bielou perinou. Malý Miško, spolu s otcom horárom, bývali tu, na samote odvtedy, čo im zomrela mama. Život tu bol krásny. Otec ho brával do hory, keď nemusel ísť do školy, a tak mohol cítiť Božiu silu v prírode každý deň, keď to len bolo možné. Teraz však bola zima. Miškov malý noštek sa jemne opieral o okennú tabuľu a jeho očka blúdili po padajúcich vločkách.

V hlave mal rôzne myšlienky, ale stále sa mu vracala tá najnaliehavejšia: „Čím poteším otecka na Vianoce? Ocko mi určite prichystal na Božie narodenie nejaký darček. Pán Boh dal ľuďom svojho Syna, mne ocko tiež určite niečo dá, ale čo dám ja jemu?“

Znova jedna nezbedná vločka preletela popred okno a ľahúčko pristála na okennej tabuľi. Miškovi však znova prišiel na um ten istý problém. Povedal si: „Ocko išiel pozrieť krmelce a ja som mal strážiť oheň v pecku. Keď pôjdem

dolu do dediny, určite niečo pre otecka nájdem a vrátim sa, kým príde spať.“ Dlhو už nerozmýšľal. Obliekol si kožúšok, obul teplé čižmičky a už malé nožičky prekonávali veľké záveje. Cestu do dediny by Miško našiel aj poslepiáčky, ale aj tak v takej zime ešte sám touto cestou nešiel. Cestu si krátil rozmyšľaním o tom, čo by len mohol ockovi podarovať: „Ešte som nikdy ocka neobdaril, tentoraz to musím dokázať.“ Ako tak rozmyšľal, prišli mu na um slová pána farára z dediny, o tom, ako pred kostol príde pred Štedrým večerom jeden chlapec, skaut, ktorý donesie pre ľudí svetlo z Betlehema. Z toho Betlehema, v ktorom sa narodil Ježiško. - To by bol darček, - pomyslel si Miško. Keď prišiel do dediny, už nerozmýšľal o prekvapení. Zamieril rovno pred kostol. Tam si už ľudia zapalovali

svetlo v kahanoch. Miško sa zastavil a uvedomil si, že nemá nič, v čom by si svetielko odniesol domov. Zúfaly

sklonil hlavu a otočil sa. Tu ho za plece chytil pán farár a pýta sa ho: „Miško, prišiel si pre svetlo? Určite ťa poslal otec a zabudol ti dať kahanček. Poď, ja ti ho dám.“ V tej chvíli Miška zaliala veľká radosť. Predsa len bude môcť obdarovať otecka! Pán farár zažal kahanec a podal ho Miškovi. Ten podakoval, zvrtol sa a utekal domov.

- Len aby Ježiškove svetlo nezhaslo, - pomyslel si. Cesta domov bola ľahká, veď dar už mal, a tak nohy išli skoro same. Domov prišiel ešte pred otcovým návratom. Keď sa vrátil, už bolo všetko pripravené na Ježiškov príchod.

Najšťastnejší bol malý Miško. Stál pri stole a oteckovi stále opakoval: „Toto svetlo je z Betlehema od Ježiška pre môjho otecka.“ Otec sa chlapca pýtal, prečo to stále opakuje a až keď mu to vysvetlil, pochopil. Nakoniec mu povedal: „Toľkú cestu si išiel kvôli mne?“ Chlapcova odpoveď vtláčila otcovi slzy do očí: „Otec, to preto, aby aj k nám prišiel Ježiško.“

Príde aj k vám Ježiš, mladí? Vravíte si, detský príbeh, ale koho obdarujete vy? Myslite na to! Ahoj nabudúce. *Braňo*

VŠETCI SME DEŤMI JEDNÉHO OTCA

Dňa 28. 12. 1998 o 10.30 bude vo farskom kostole na sviatok **Betlehemských neviniatok** slávnostná akadémia „**Všetci sme deťmi jedného Otca**“ detského speváckeho zboru **Holúbky z Kríža** pod vedením **p. Poloňovej**. Niektorí rodičia budú rozprávať živé svedectvá o záchrane svojich detí. O 11.30 h. bude sv. omša celebriovaná naším banskobystrickým otcom biskupom Mons. Rudolfom Balážom a viacerými kňazmi z okolia. Čím viacerých vás pozývame na toto stretnutie, aby sme si uvedomili dar života.

J. Bednár, dekan

PREDSTAVUJE SA NÁM PIARISTICKÁ ZŠ FRANTIŠKA HANÁKA V PRIEVIDZI

„Každý vie, aká vznešená a aká záslužná je svätá služba pri vzdelávaní detí, najmä chudobných, aby takto poučené mohli dosiahnuť večný život. Lebo keď ich vyučujeme, ale najmä keď sa staráme o ich nábožnosť a kresťanské vzdelanie, staráme sa o spásu ich duše i tela a tým preukazujeme deťom v istom zmysle tú istú službu, ktorú im preukazujú ich anjeli strážcovia.“ /Zo Spisov sv. kňaza Jozefa de Calasanz/

Piaristická ZŠ Františka Hanáka v Prievidzi bola obnovená v septembri 1993. Existuje už päť rokov. Naša škola nadviazala na bohaté tradície piaristického školstva v Prievidzi.

Piaristi prišli do Prievidze v r. 1666 na pozvanie gróffy Františky Pálffyovej, ktorej záležalo na povznesení vzdelanostnej a kultúrnej úrovne detí a mládeže v okolí Prievidze. Prvými piaristami boli páter Hanák, páter Frankovič-Horvát a páter Opatovský. V povedomí Prievidžanov si nimi založená škola získala dobré meno a na dlhé roky sa zapísala do histórie piaristického školstva. V r. 1919 sa činnosť piaristov v škole prerušila. Piaristi sa vrátili do Prievidze až v r. 1990.

Traja pátri - Pavol Kollár SchP, Ján Lichtner SchP a Alojz Orlický SchP - aj keď veľmi pomaly, začali naplňovať svoje pedagogické poslanie medzi deťmi a mládežou. Pravidelné detské sv. omše a popoludnia Deti deťom si postupne získavali srdcia detí a ich rodičov. Informácie o tom, čo sa deje v Prievidzi, pátri publikovali vo svetových časopisoch. Generálny predstavený piaristov v Ríme sa prostredníctvom časopisu Ephemerides Calasancianae dozvedel o blahodarnej činnosti piaristov v Prievidzi. Dal podnet k tomu, aby sa naplnila myšlienka obnoviť školu. Jej realizátorom sa stal páter Ján Lichtner SchP. Nová škola zaujala celé jeho srdce a stala sa náplňou života.

Škola dostala meno po pátrovi Františkovi Hanákovi, ktorý podstatnú časť života strávil v Prievidzi. Mal veľké ambície uplatniť sa vo večnom meste, ale jeho Rímom sa stal náš kraj. Názov školy chce všetkým pripomínať osobný podiel Františka Hanáka na rozvoji piaristického školstva v Prievidzi.

Od začiatku existencie našej školy jej centrom je Eucharistický Ježiš, prítomný v našej kaplnke v srdci školy. Je to pre deti, učiteľov i zamestnancov miesto odдыхu a naplnenia duchovných síl pre každodennú prácu.

Najväčším príkazanim je príkazanie lásky: „Miluj Boha nadovšetko, miluj každého človeka ako seba.“ V spojení s Kalazanského myšlienkou vychovávať k zbožnosti a vede sa stáva mottom výchovného úsilia v našej škole. Skíbenie lásky, zbožnosti a vedy do jedného cieľa, pomôže pripraviť deti pre život v šťastí.

Jedna z hlavných úloh, ktorá sa prelína počas všetkých piatich rokov, je vnášať Ježišovu lásku do celej školy, ba ešte ďalej, cez budovanie lásky a dôvery vytvoriť rodinné prostredie a ku každému žiakovi pristupovať ako k neopakovateľnému, jedinečnému božiemu stvoreniu.

Živou je pre nás veta: „NAŠA ŠKOLA JE NÁŠ DOM.“ Učiteľ je pre dieťa druhým rodičom, ku ktorému sa môže obrátiť s problémom. Ducha školy systematicky budujeme cez ustavičnú modlitbu, školské a triedne sv. omše i cez mnohé aktivity, ktoré sa

v našej škole uskutočňujú. Súčasná Piaristická základná škola má priority vo vytváraní prostredia s nápaditosťou a tvorivosťou. Farebné triedy s farebnými dverami a príjemne zvučiaci zvonček vo forme melódii, to sa v hociktovej škole nenájde. Mesačne vychádza školský časopis, ktorého tvorcami sú žiaci. Pravidelne sa uskutočňuje rozhlasové a televízne vysielanie, v ktorom účinkujú žiaci. Veľká vďaka patrí rodičom, ktorí pomohli vybudovať školský televízny okruh, darovali škole televízne prijímače, a tak nám pomáhajú naplňať naše ciele a predsavzatia.

Zaujímavosťou našej školy je odborne pripravená učebňa cudzích jazykov. V rámci vyučovania anglického alebo nemeckého jazyka môžu učitelia so žiakmi využívať PC-CD-ROOM, hlavne na II. stupni ZŠ. Ďalším prínosom pre školu je učebňa počítačov, kde býva krúžok programovania. Počítače nám daroval štedrý sponzor.

Dobré meno našej školy prináša spevácky zbor Rosnička, ktorý svojím spevom správa školské sv. omše alebo nedelne detské sv. omše.

Divadielko Kvak nás dobre reprezentuje v rámci mesta, okresu a kraja.

Veľkou udalosťou v našej škole býva 1. sväté prijímanie tretiakov. Kládie sa dôraz na duchovnú stránku. Deti po dôkladnej príprave sa po prvýkrát stretávajú so sviatosť-

ným Ježišom. V rovnakom oblečení, v hlbokom sústreďení pristupujú k oltáru. Aj takto navonok v jednoduchosti oblečenia sa zdôrazňuje hĺbka veľkého tajomstva.

Za päťročnú existenciu školy sme mali možnosť privítať mnohé vzácne osobnosti. Mons. Rudolf Baláž, biskup banskobystrickej diecézy, v septembri r. 1993 vysvätil našu školu. Opäť nás navštívil pri otvorení 8-ročného gymnázia. Generálny predstavený z Ríma svoje zážitky a dojmy z návštevy školy zhrnul do jednej vety: „Ako pekne je u vás.“ Nezabudnuteľným zostane stretnutie s prezidentom Slovenskej republiky pánom Michalom Kováčom. O tom, že sa naša škola dostáva do povedomia verejnosti, svedčí reportáž redaktorky Slovenského rozhlasu. V relácii Kontakty zaznelo veľa pochvalných slov na adresu riaditeľa pátra Jána Lichtner Sch P, ale aj ostatných pracovníkov našej školy, pre ktorých je práca v škole poslaním.

Súbor hlavných úloh školy býva každý rok zakončený slovami, ktoré sú hybnou silou a duchovným poslaním školy a pripomína učiteľom najdôležitejšiu myšlienku smerovania výchovy a vzdelania detí a mládeže.

„Nech atmosféra Eucharistických stretnutí prežiarí naše každodenné úsilie v napredovaní k dobru. Neustále si dôverujeme. Dajme zo seba to najlepšie, čo v nás je. Pamätajte na to, že nepracujeme pre školu, pre deti, pre seba, ale len a len pre Ježiša - a to je podstatné. Majme to na pamäti, uchránime sa tým od príliš ľudského chápania našej práce i života. Ježišovi budeme vydávať počet zo svojho ... A Ježiš nás raz chce privítať v Božom kráľovstve spolu s našimi deťmi. Je to úžasný dar, že môžeme pracovať pre tých, ktorí sú mu najmilší, pre Jeho deti ... „

Mgr. Vilma Dušičková,
riaditeľka školy

*Grófke Františke Pálffyovej
a všetkým prítomným!*

*„Predstavujeme pokračovateľou Piaristickej školy
v Prievidzi dvadsiateho storočia!“*

Takto v duchu historickom a slávnostnom, dňa 25. novembra 1998 v Aule Vysokej školy dopravy a riadenia sa účastníci A K A D É M I E, programu pripravovaného k 5. výročiu založenia Piaristickej ZŠ Františka Hanáka v Prievidzi, rozhodli podeliť sa so svojim talentom a radosťou.

Pripravili štyri dejstvá na odkrývanie prekvapenia za prekvapením. Ako snehové vločky ich ozdobovali svojou bohatou nápaditosťou v reči hudobných nástrojov každej farby, piesní, veršov a úryvkov, ale aj tanca.

Piate výročie, päť rokov života mladej, slniečkom usmiatej školy, päť rokov k spoločnému dobru, k Božiemu kráľovstvu všetkých detí!

Strom, čo zapustenými koreňmi preniká do hĺbky srdca pátrom, učiteľom, rodičom, ponúka svoje plody v drobných bytostiach, ktoré mu patria - v deťoch. Boží lúč ho neprestane živiť láskou.

Každý, kto sa mu zahľadí do očí a prečíta z jeho listov, ho zatúži ochraňovať. On ukrýva túžby malých i veľkých poznávať svet spolu s Ježišom.

Je ešte mladý, ale silný, preto vykračuje na dalekú cestu.

BLAHOŽELANIE !

Blahoželáme pátrom piaristom - P. Pavlovi Kollárovi, Sch.P., P. Jánovi Lichtnerovi, Sch.P., P. Alojzovi Orlickému, Sch.P., P. Vojtechovi Dávidovi, Sch.P. a P. Jánovi Hríbovi, Sch.P., vedeniu Piaristickej ZŠ Františka Hanáka, pani riaditeľke Mgr. Vilme Dušičkovej, pedagogickému zboru, pracovníkom školy, deťom, i ostatným, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľali a podieľajú na práci a rozkvetení školy. Zo srdca vám prajeme, aby vašu obetavú prácu s deťmi požehnával dobrotivý Boh a sv. Jozef Kalazanský naďalej vyprosoval múdrosť a láskavosť samotného Pána Ježiša a Panny Márie k tým, ktorých pripravujete pre život.

Šéfredaktorka Katarína a celý redakčný kolektív

OBNOVA FARSKEJ PASTORAČNEJ RADY V PRIEVIDZI

Podľa stanov Farskej pastoračnej rady /FPR/ , schválených otcom biskupom Mons. Rudolfom Balázom dňa 7. 10. 1991, bolo na spoločnom zasadnutí FPR dňa 29. 6. 1998 v Prievidzi dohodnuté rozšírenie FPR vo všetkých piatich sekciách: pracovnej, propagačnej, charitatívnej, liturgickej a katechetickej.

FPR je poradný zbor farnosti, ktorý má svoje oprávnenie v CIC /kánon 536/ a ktorého cieľom je, aby „veriaci spolu s tými, čo majú vo farnosti pastoračnú starostlivosť svojho úradu, napomáhali duchovnú činnosť.“ Riadne stretnutie FPR je dvakrát do roka a jednotlivé sekcie sa stretávajú podľa potreby. Mimoriadne stretnutie je vtedy, ak ho zvolá predseda, ktorým je miestny farár, alebo požiada oň aspoň tretina členstva FPR. Celá FPR vo farnosti podporuje a napomáha:

- uskutočňovanie pastoračných plánov, ktoré určí diecézny biskup
- dôstojné slávenie liturgie
- inkulturáciu evanjelia
- charitatívnu činnosť
- katechézu na školách a pomoc pri príprave k sviatostiam
- odporúča zamestnanie osôb FÚ a rieši ich prípadné problémy
- spolupracuje s organizáciami a spolkami
- rieši iné problémy farského života, ako to požaduje farár.

Na dosiahnutie týchto cieľov si FPR vytvára podľa pomerov vo farnosti potrebné štruktúry, ktoré nazývame sekcie.

V Prievidzi je zatiaľ len jedna veľká farnosť

s približne 25 tis. rímskokatolíckmi z 54 tis. obyvateľov. V blízkej budúcnosti sa plánuje navrhnúť diecéznemu biskupovi Mons. Rudolfovi Balázovi zriadiť novú farnosť Prievidza-Zapotôčky. Po oboznámení vo viacerých farských oznamoch a po konzultácii na FPR bola za patrónku nového kostola i farnosti vyvolená sv. Terézia z Lisieux, učiteľka Cirkvi, ak to schváli diecézny otec biskup pri zriadení novej farnosti.

Pretože farnosť Prievidza je veľká, je potrebné čim viacerých ochotných a obetavých ľudí, ktorí splňajú podmienky štatútu FPR. Po viacerých informáciách vo farskom časopise Bartolomej o obnove celej FPR, po viacerých sedeniach a rôznych návrhoch boli ustanovené tieto sekcie v nasledovnom zložení:

1. PRACOVNÁ SEKCIA - vedúci: Ing. František Stanček, zástupcovia: Eva Surová, Helena Zajacová a členovia: Elena Benková, Peter Jančovič, Štefánia Juríková, Viera Kňazeová, Anna Krištofová, Emília Kutschyová, Ján Málík, Vlasta Môciková, Juraj Nedeľjak, Milan Petráš, Ing. Jozef Sojka, Marta Šmondrková.

2. PROPAGAČNÁ SEKCIA - vedúci: Eva Zoltániová, zástupcovia: Viera Mádrová, Ing.

Katarína Thomayová a členovia: Anna Gálová, Ing. Jana Hubová, Alica Karaková, Martin Karpiš, Tomáš Letavay, MUDr. Emília Medlíková, Ing. Pavel Melicherčík, Mária Melicherčíková, Mgr. Emil Ochat, Pavol Slezák, František Stanček, Bohumil Svítok.

3. CHARITATÍVNA SEKCIA - vedúci: Štefan Gašparík, zástupcovia: Alica Karaková, Margita Tabačková a členovia: Gabriela Bezáková, Adriana Bosáková, Mária Bronišová, Emília Danišová, Iveta Goberšicová, Mária Hudecová, Veronika Hudecová, Oľga Kováčiková, Mária Pekárová, Marta Pribulová, Mária Tučanyová, Alžbeta Šimoňáková.

4. LITURGICKÁ SEKCIA - vedúci: Ing. Konstantín Pogorielov, zástupcovia: Ing. Jozef Kobela, Dana Vajdová a členovia: Jozef Bezák, Peter Jančovič, Ludovít Košťalik ml., Mgr. Augustín Letavay, Ladislav Martiška, Jozefa Mečiarová, Mgr. Ján Murín, Anton Pažický st., Ing. Edita Pogorielová, Marián Šimkovič, Stanislav Šimkovič, Ing. Peter Šinaľ.

5. KATECHETICKÁ SEKCIA - vedúci: S.M. Daniela Bezdedová, FDC, zástupcovia: Lívia Krčová, Mgr. Ján Murín a členovia: S.M. Martina Červienková, FDC, Silvia Fajerová, Anna Hesová, Mgr. Andrea Hrabovská, Ing. Jozef Kobela, S.M. Františka Krúpová, FDC, S.M. Antónia Madárová, Viera Mádrová, Anton Pažický, Helena Šimkovičová, Alena Šimočková, Marta Ščasná.

Podľa štatútu sa FPR skladá: z úradných členov, zvolených členov, delegovaných a menovaných členov.

Celkové zloženie FPR v našej farnosti je nasledovné:

1. Úradní členovia : Mgr. Ján Bednár, dekan, miestny farár, Ing. Michal Slašťan, kaplán, Mgr.

Anton Eliaš, kaplán, P. Mgr. Pavol Kollár, SchP., rektor Kolégia piaristov, P. Ing. Vojtech Dávid, SchP., P. Mgr. Ján Hríb, SchP., P. Ján Mráz, kňaz na odpočinku, ThDr. Kamil Mečiar, kňaz na odpočinku, Ing. Ján Farbiak, diakon na odpočinku, riaditeľka Piaristickej ZŠ Františka Hanáka Mgr. Vilma Dušičková a riaditeľ Piaristického gymnázia Františka Hanáka Mgr. Ján Murín.

2. Zvolení členovia: vedúci všetkých sekcií a ich dvaja zástupcovia: Ing. František Stanček, Eva Surová, Helena Zajacová, Eva Zoltánfiiová, Viera Mádrová, Ing. Katarína Thomayová, Štefan Gašparík, Alica Karaková, Margita Tabačková, Ing. Konstantín Pogorielov, Ing. Jozef Kobela, Dana Vajdová, S.M. Daniela Bezdedová, FDC, Lívia Krčová, Mgr. Ján Murín.

3. Delegovaní členovia - rehoľní predstavení: P. Pavol Kollár, SchP., S.M. Daniela Bezdedová, FDC.

4. Menovaní členovia: Ing. Peter Buchcar, Ing. Milan Čertík, Ing. Katarína Thomayová, Milan Petráš.

Podľa štatútu FPR predstavenstvo FPR tvoria:

- predseda: Mgr. Ján Bednár, dekan, miestny farár
- zastupujúci predseda: Ing. Michal Slašťan, kaplán
- tajomník, čiže zapisovateľ: Ing. Katarína Thomayová
- kapláni a iní pastorační kňazi vo farnosti
- vedúci všetkých piatich sekcií.

Najbližšie zasadnutie obnovenej Farskej pastoračnej rady v Prievidzi bude **6. januára 1999 o 19.00 hodine** vo fare.

Zapísala: Ing. Katarína Thomayová
a schválil Mgr. Ján Bednár, dekan

BARTOLOMEJ - časopis prievidzkej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi, vychádza raz mesačne. Adresa: Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, tel.: 0862/542 28 01. Redakčný kruh vedie Ing. Katarína Thomayová. Teologický poradca: Mgr. Ján Bednár, dekan. Návrh grafického spracovania: Mária Melicherčíková. Náklady na tlač: cca 7,- Sk. Tlač: **PATRIA I., spol. s r. o. Prievidza**. Tlač je registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994. Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

VESELO A VÁŽNE:

VÁŽNE

Uchopme všetko, čo nám prichádza z Božích rúk. Ubezpečujem vás, že Pán si veľmi váži našu odovzdanosť. /MB 4, 516/ Don Bosco

Naučme sa od Ježiška v jasliah, že všetko veľké, čo nám ukazuje svet, je ilúzia, prelud a klam.
Fr. Saleský

VESELO

Na dvore: - My už máme kapra vo vani,- pochválil sa Ďurovi sused.

- A kto ho na Vianoce zabije?

- No predsa sused oproti, on je doktor v nemocnici.

Rozhovor: Manželka dohovára svojmu drahému manželovi:

- Čo dáme mojej mame k Vianociam?

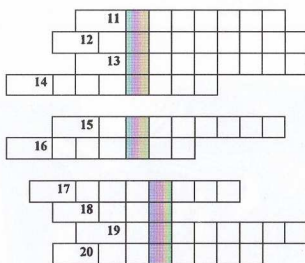
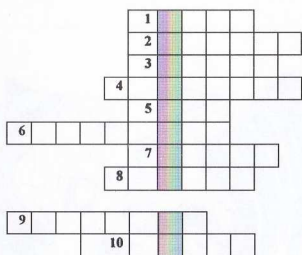
- Nuž, malého Marcela, nech sa teší a my pôjdeme spolu na chatu.

Emil Ochat

TAJNIČKA

Chceš sa dozvedieť, ako sa končí jedna z vianočných pesničiek? Tak rýchlo do práce! „Ježiško náš maličký, my fa radi máme, naše verné ... „

1. V zime to pokryje celú zem. 2. Keď sa tešíme, máme ... 3. Ja som Božie ... 4. Deti sa najviac tešia na ... 5. Má meniny 24. 12. 6. Láska sa znázorňuje ako ... 7. Ježiškovi sa prišli pokloniť Traja ... 8. Panna Mária je Ježišova ... 9. Svetila nad Betlehemom ... 10. P. Máriu do Betlehema doprevádzal svätý ... 11. Pod stromčekom nachádzame ... 12. Komu zvestovali anjeli, že sa narodil Ježiš ... 13. Keď nám je zima, nosíme na ruky ... 14. P. Ježiš prišiel na tento svet, aby nás ... 15. Na Vianoce je v každej rodine ... 16. Keď sa Ježiš narodil, vložili ho do ... 17. Jeden z troch darov od Kráľov ... 18. Na krku nosíme ... 19. P. Ježiš sa narodil v chudobnej ... 20. Jeden z Troch kráľov ...

Odpovede nám pošlite do 20. 12. 1998.

Losovanie prebehne na **deťskej sv. omši v nedeľu 10. 1. 1999** a potom každý mesiac pri predaji Bartolomeja.
Monika

Osemsmerovka z č. 11/98 znela: "Viera, nádej, láska...". Vyžrebovali sme týchto šťastlivcov: Barbora Uličná, Kútovská 27/10, Prievdzia, Veronika Bělová, III. odd. ŠKD ZŠ Š. Moyses a Žiar n/Hr. a Peťo Ivanec, III. odd. ŠKD ZŠ Žiar n/Hr. Ďakujeme deťom zo ŠKD zo Žiaru nad Hronom za ich aktívnu účasť a odpovede na obidve rubriky. Všetkým, čo sa počas celého roka zapájali, odpovedali, prispievali, ale aj tým, ktorých sme nevylosovali, prajeme veľa elánu, radosti a vytrvalosti v škole, aj v pomoci pre iných.

Redakcia

PROGRAM A SV. OMŠE POČAS VIANOČNÝCH SVIATKOV 1998

	Farský	Mariánsky	ZŠ	Piaristický
24.12. Št	6.00, 16.00 22.00 - Bartolomejčatá 24.00	- - 24.00	- - -	6.45, 16.00 - 24.00
25.12. Pt	7.30 9.00 - Prameň 10.30 - Bartolomejčatá 15.00 - Jasl. pobožnosť 18.00	- 9.00 - -	- - 10.30 - Nádej -	6.45 9.30 11.00
26.12. So	7.30, 9.00 10.30 - Prieboj 17.30 - Akadémia 18.00 - Prameň	9.00	- 10.30 - Nádej	6.45 9.30, 11.00 15.00 - Jasl. pobožnosť
27.12.	7.30, 9.00 10.30 - Bartolomejčatá 17.15 - Vianočný príbeh 18.00	9.00	- 10.30 - Nádej	6.45 9.30 11.00
31.12. Št	6.00 16.00	- 16.00	- -	- 16.00
1.1. Pt	7.30, 9.00 10.15 - Akadémia 10.30 - Bartolomejčatá 18.00	9.00	- - 10.30 - Nádej	6.45 9.30 11.00

